

Γέροντα Σωφρόνιου του Essex: Η οδός του Θεού

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-'Εσσεξ \(Σαχάρωφ\)](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Και τώρα επαναλαμβάνω ότι τίποτε άλλο εκτός από τον Σταυρό δεν κηρύσσουμε. Και αν προσκαλούμε κάποιον να συμπορευθεί μαζί μας, τον καλούμε μόνο προς το Σταυρό, και το θεωρούμε αυτό ως τη μεγαλύτερη και ασύγκριτη δόξα. Όταν ο Κύριος επισκέπτεται την ψυχή, τότε ο Σταυρός γίνεται ελαφρύς και κάποτε μάλιστα ανείπωτα γλυκός. Όταν όμως ευδοκεί να την εγκαταλείπει σε κόπους και ασθένειες, τότε οφείλουμε να χαιρόμαστε με την ελπίδα ότι θα λάβει ακόμη μεγαλύτερη δόξα.

Η περίπτωση αυτή, παρ'όλη την αγάπη που εμπεριέχει προς τους ανθρώπους, μας αναγκάζει συχνά να σιωπούμε, να μην μιλάμε για την οδό του Θεού, γιατί ενώ είναι πολυπόθητη για όσους αγαπούν τον Εσταυρωμένο Χριστό, γίνεται για τους άλλους καταθλιπτική. Και όταν αυτοί κουραστούν, αρχίζουν να καταρώνται εκείνον που τους την κήρυξε. Φοβάμαι πάντοτε για τους ανθρώπους αυτούς, μήπως έχοντας γνωρίσει εν μέρει τη χάρη του Θεού και βλέποντας στη συνέχεια ότι η απόκτηση της απαιτεί μεγάλους κόπους, αρχίσουν να εξουθενώνουν «γην επιθυμητήν» ή μήπως δεν κατανοήσουν τα θαύματα Του και λησμονήσουν το πλήθος του ελέους Του τόσο, ώστε και αυτή η θέα των πρώτων καρπών από τη γη της επαγγελίας να

μη μπορεί να διεγείρει σε αυτούς την ανδρεία να πορευτούν για την κατάκτησή της.

Σκέπτομαι ότι αν τους πείσω, όπως ο Ιησούς του Ναυή και ο Χαλήβ, ότι η γη αυτή είναι αγαθή, ότι ο Κύριος είναι ελεήμων, ότι θα μας εισαγάγει στη γη αυτή και θα μας δώσει ως αιώνια και αναφαίρετη κληρονομιά κατά την άψευστη επαγγελία Του και ότι δεν πρέπει μικρόψυχα να φοβούμαστε τον λαό της γης εκείνης , δηλαδή τις θλίψεις που φαίνονται μόνον ως ανυπέβλητοι γίγαντες, ενώ στην πραγματικότητα είναι αδύναμες και διαλύονται σαν καπνός, τότε, ποιος ξέρει, ίσως αργότερα με μισήσουν και θελήσουν να με λιθοβολήσουν.

Πηγή: isagiastriados.com